

Universitätsbibliothek Paderborn

**Annvs Diervm Memorabilivm Societatis Iesv. Sive
Commentarius quotidianae virtutis, notabilem vnius, vel
plurium in Societate vitâ functorum, virtute quapiam
insignium memoriam in menses diesque ...**

Nádasi, János

Antverpiae, 1665

VIII. Die Ianvarii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9625

Panepistis.

Illis vtebatur quæ alij suo vsu attriverant: vnde per ipsos triginta annos nunquam nouum quicquam quo inderetur admisit; vino quoque ac bellarijs nunquam usus, nisi id facere iuberetur. Hunc inter labores Evangelicos in Iaponia martyrium sitiensem, & expectantem in carcere Iapónico per annum & 22. dies tolerato, tandem frigore, fame, paralysi, alijsque ærumnis consumptum mors hodie occupauit. P. Carolus Spinola eruminarum socius ac laudator, de illius capillis decerpit quidpiam lipsanotheca suæ ad priuatam veneracionem inclusit: & omnes qui vñq; cum eo in carcere luculentz in igne mortis gloriam opperiebantur, de socio in cælestem libertatem siccâ morte aserto læti, & collachrymantib; præente Religioso quopiam viro, *Laudate Dominum omnes gentes, pro gratiarum actione cecinere.*

P. IOANNES FRANCISCI.

Belga Cor-
tracj 7. Ian.
1624. stat.
77.

Res quotidie coronas Beatissimæ Virginis recitabat. 1. pro defun-

ctis. 2. pro perseuerantia in Societate. Aiebat enim, auditam sibi tyroni ad aures allapsam vocem huiusmodi: *Io-annes, si in Societate perseueraueris salua-bere. Sin tuā culpā ex ea dumissus fieris, damnabere.* Quocirca in omnem æta-tem enixè orabat Socios: Orate pro me, ne excidam vocazione. Peccata *Conf. quotid.* quotidianâ confessione eluebat; & vt gratias referret Christo hospiti post Sacrificium celebratum, tribus quotidie alijs piè intererat. De peccatis venialibus, quod quotidianâ essent, anxius, sèpè sic suspirabat: Domine, *Venialis* impone mihi finem, qui finem nun-*pecc.* quam impono! Si quid premeret; Do-mine, aiebat, da h̄c patientiam, & postea indulgentiam. Celebrabat gra-tus beneficentiam Dæi Matris, eius manu se aiebat vndis erectum, cùm puer in eas decidisset. Omnem locum precibus idoneum inueniebat. Cubi-culum in septem patientis Christi my-steria & stationes diuidebat, eaque istic obibat. Vultus illi nunquam in diuersa mutatus, quicquid accideret. Litanias è varijs DEIPARAÆ laudibus *B. V.* contextas quotidie recitabat. In mor-te; Orate, aiebat iterum, pro me, ne vocazione excidam.

VIII. DIE JANVARII.

P. IOANNES MANUEL.

Hispanus
Granata,
8. Ian. 1579.
stat. 40.
Socius.

Magnam Illustrissimi sanguinis gloriā, & spes inde gliscentes, non sine admiratione suorum ac dolore, cum Societatis humilitate coniunxit, fuitque vir inter socios primæ notæ quoad eminentiam virtutis, doctrinæ, ac rectionis. A B. Borgia Nouitijs instruendis præfectus, ibi, & postea in gubernandis Collegijs, ma-

gnō Eliæ zelo ardens, nihil de Ange-licâ modestiâ, nihil de paternâ suauitate in se desiderari est passus. Totum illi amoris, & lucubrationum thema erat thesaurus in Christo crucifixo nobis absconditus. Fama erat, illum & absentia & cordium arcana intro-spexisse non semel. Cūm extremū æger decumberet, dicentibus breui melius valituru, disertè respondit: Nihil estote solliciti: per hæc natalis *Crucif.* Morti, Domini festa sentiam aliquid leuamenti; sed breui post implebit desiderium

derium meum D^rvs. Ita euenit. Ad sextum usque Ianuarij diem valetudine vsus est mitiore: tum decubuit, atque occubuit.

FRANCISCVS A VILLA REGALI COAD.

8 Januar.
Hispanus
Mexici 1699.
Inculstorie.

T. V.

Oratio.

Charitas.
Patientia.

Acl^s h^e
spicus.

Mortific.

Tamperas.

M^gno planè orandi & lachrymarum dono insignis. Laudetor Dominus noster Iesvs Christus, perpetuum illi acroama erat. Schedis eandem sententiam inscribebat, quas Sanctorum quoque nominibus inscriptas & in capsula conditas circumferebat per Vrbem, ac vniuersitatem, & alijs donabat, ad Iesu & Sanctorum venerationem. Grandis natu Ave MARIA simplicitate sancta dulcissime modulabatur, triclinium perreptans ad pedum oscula; id quod moriens, ut ab alio, nomine suo, fieret impetravit. Iesu nascentis cuuas in stabulo inter miras exultantis animi delicias celebrabat, saepe alias quoque fixis in cælum oculis noctu in suprema ædium parte repertus, abstracto à sensibus non absimilis.

Tabe ac odore horrido tērriam Indi miserabilis eicatricem purgabat amanter, & S. Catharinæ Senensis atque Xauerij exemplo renouato penē quotidie lambebat. Etiam in fessa ætate sibi & otio infensus verrebatur domum; se vibicibus exarabat; genibus flexis horas nocturnas plures ducebatur; manibus & facie lorâ nec abstensâ, ad frigus prodibat, ut se crucaret. In cubiculo, non mensam, non sedem, non scabellum habens, libellum pium lecturus Bibliothecam adibat. Vestes illi tam viles, ut meliores quærendæ fuerint in quibus tumularetur, nec vlla vestis totâ in domo illius veste vilior est reperta. Fuit extremonum quispiam qui deceptam

vna cum alijs de illius veste particulam, religioni sibi duxerit secum gestare, nisi prius conscientiâ expiatâ in pium alias & sacrilegum se fore arbitratus.

P. I O S E P H V S SCAMACCIA.

Hodie innocentiam nullo vñquam (vt opinio est) lethali peccato temerata securo iam in loco per mortem collocauit. Concisiones illius non vanæ, sed sancte solidæ; quas dum haberet, visus est alias insidentem vertici columbam gestare, alias lucis radio illustrari. Daemonem ab eius cubiculo Beatissima Virgo prohibuit, quam ille impigre & religiosè colebat. Quendam de Societate uno mense post illius obitum vidit è Purgatorio gloriosum abiure in cælum. Inter suauissimos lætitiae ac diuini amoris actus diem clausit. Vir magnâ virtute præstans, nec sine ijs, quæ admirabilitatem habent; de quibus in eius vita, ad annum 1627.

P. I O A N N E S V A E L S.

Hoc die moriens, filioli, aiebat, diligite alterutrum. Sacramento Confessionis conscientiam quotidie expiabat, semper intentiori animi curâ in id intentus, vt proficeret. Sub vita finem non prius ad somnum ibat quam à Superiore benedictionem acciperet. Superioris ut Angelos venerabatur, benedictione pro mortis quoque articulo petitâ obedientiæ Sanctæ nutu. Illius effata sunt ista: Nunc incipiemos. Post hac melius. Ad S. Iosephi cultum præcipuum se voti Sacramento obstrinxit. Sabbathinum

De-

Siculus.
Panormi.
8. Ian. 1627.
Innocentia.

Concionator.
B. V.
Purgatore.

Belga Dux-
kerckæ. 91
ian. 1628.
xstat. 61.

Charitas:
Conf. quotidi.

Obedientia:
S. Ioseph.

B. V.

DEIPARÆ amori ieunium ita perseueranter tenuit, vt nec per iter, si in Collegio quopiam hospes esset, neque vlo laboriosorum itinerum obtentu illud laxare voluerit. Si qua in re monebaratur, erat mirè facilis ad audiendum & obsequendum; quæ virtus in omni ætate vt laudem ita studium eximium commeretur.

Humilitas.

Mortif.

Oratio.

Iaculata.

Sexies.

B. V.

Italus in
Corfica.
8 Ian. 1653.
ætat. 36.
Soc. 19.
B. V.
Anima
purgat.

P. PETRVS ROSSIUS.

DEIPARAM Virginem tenero Matris nomine honorabat, colebat quæ vt filius perpetuæ virginitate atque innocentia ab omni mortalis peccati noxæ, vt constans de illo fama est. Ut animabus quæ in flammis purgantibus detinuntur, & quas ille froræ suas appellabat, opitularetur, plurima eis donabat officia pietatis; eademque de causa se acriter flagellis accipiebat quotidie, ac cilicio vexabat; adiecto gemino quothebdomadis ieunio pane ac frigidâ circumscriptio, quamdiu per Superiora id ei licuit. Ut sensim se ad orandi assiduitatem scitè atque constanter exerceret, impensè studebat; iamque ad ducentos pietatis viuæ actus peruenierat, quos quotidie religiosè exercebat: cuius rei egregium paradigmà superiori aliquando exhibuit in scheda descriptum. Intra unius anni spaciū ferè sexies illi eueniebat, vt contentione nimirū diuinis operantem vires deficerent, & nec verba effere, neque stare sine adminiculo posset, illis persimilis, qui diuina patientur à mente abrepti. Cum ex Indico itinere in Italiam redite cogeretur, nobilem operam posuit in Corficeæ missionibus; vt amissam desiderati apud Indos martyrij spem illis laboribus solaretur. Ligneam DEIPARÆ cum Christo icunculam semper gesta-

bat è collo, ad extimulandam affiduam pietatem, hanc ille sàpè in morbo arctè complexus, in eius amplexu mori optabat, & non sine illa etiam sepeliri.

P. I A C O B V S BAUNACH.

Multa huic iam inde ab adolescentia inerat suauitas, & rerum spiritualium tum peritia, tum de ijs loquendi cupiditas; adeò vt cùm Philosophiae daret operam, celebri apud æquales elogio *Spiritualis Magistri cognitamentum* tulerit. In senio ad otium bene collocandum, DEIPARÆ rosa-rium ter quotidie, vt minimum, recitatbat. Cuius honori nobile post se monumēnum reliquit, ædem DEIPARÆ, Lanretanae illi (quantum ars imitatrix assequi potuit) longè simillimam, quam ille in Collegij pago Ciffeldorp à fundamentis extruxit, plus quam mille imperialibus eam in rem corrogatis atque impensis. Mitis illi patientia, etiam in senio: vnde facile cedebat; ne quid scintillæ non amicæ excitaretur, si suam sententiam tueretur. Fuit Confessarius duorum Principum tam religiosus, tam prudens vt aulis ille plurimum profuerit, aulæ illi nihil nocuerint.

Germanus
Moguntiaz.
8 Ian. 1655.
ætat. 72.
Soc. 52.

B. V.
Darnus
Lauretana.

Lingua.
Charitas.

P. G V I L L E L M V S T H O M A S.

QVICQUID labore ac industriâ portar ad animarum salutem, totis viribus procurandam, inquirebat, nee omittebat. Armorican linguam didicit ætate iam prouectâ, vt pluribus prodesset, eodemque idiomate catechesis sacram composuit, ac typis vulgavit, & vndeque dispersit;

Gallus Co-
risopiti.
8 Ian. 1657.
ætat. 77.
Soc. 50.
Zelus ani-
marum.

ad

ad missiones impigritate mirâ promptus, ac laborum patiens quos diligenter operarii munus in Societate assiduam subministrat. Extrema vitae canendis Deo laudibus, & Psalmis recitandis pretiosè occupauit. Non

defuisse virum probum aiunt literæ, de illo ex Gallia Romam datae ad Praepositum Generalem, qui eum post obitum à se visum assereret in veste splendida cælum ascendere.

IX. DIE IANVARII.

P. IOANNES R U I Z.

Hispanus
Madriti.
9. Ian. 1556.
ætat 32.
Humilitas.
Charitas.

Pauperes.

B. V.

Mortif.

Letitus.

Nobilem adolescentem ab alio alapâ percussum, & dedecus vindictâ eluere meditantem flexis humi genibus, fusiisque vbertim lachrymis per Christi alapâ percussi reuerentiam, & modestiam verbis appositis rogauit ut parceret, permouitque adeo ut & ille se in genua proiecetur, iniuriae memoriam omnem se abjecere ingenuè amanterque testatus: quippe hoc se Christi exemplo, & charo suo Magistro (nam eius auditor erat in Scholis) dare. Oblatum sibi munus, quo vires per iter Murciâ Madritum reficeret, ut acciperet, necessitas fecit, ne dantem offenderet; ne attingeret, effecit sui victoria. Integrum ergo Madritum attulit, Superiori dedit, dixitq[ue] se, ut illud veniam non petirâ per iter admitteret, necessitate adactum; nullam tamen fuisse necessitatem ut acceptum libaret. Is qui septem annis illius intimâ familiaritate vtebatur, aiebat, videri sibi Ioannem in Adamo, ut dicimus, non peccasse. Castitatis tuendæ duo illi Summa præsidia, summus Deiparae cultus, & summū corporis sui odium. Disciplinæ, cilicia, inedia, lapides in lectulum coniecti, somnus breuis, prolixa oratio illi semper in vsu. Reclatori lapides illos ecquid sibi vellent, petenti respondit: Flus animum suum

inde commodi quam carnem incommodi accipere. Moriens Deiparae B. V. paruulum complexæ imaginem, eo Mori ipso die à Duce quodam Collegio donatam tenero amplexu tenebat, amarissimeque adstringens, oculis, osculis, manibus versans, arridens, pedes paruuli suauis veneratus, incomparabili dulcissimæ lætitiae suavitare abiit è consortio mortalium, communis famæ testificatione semper innocens vitæ scelerisque purus. Vnum eorum lapidum, quibus in lectulo collocatis indormiebat, & medium cilicij partem Dux Methymnæ, reuerentia ac suæ erga Ioannis virtutem obseruantæ causâ, petijt, & impetravit.

P. IOANNES EMA NVEL LEON.

Magi siebat à B. Francisco Bor-
gia, ob exquisitam humilitatem
nobilitati magnæ coniunctam. Voto
concepto spopondit se in Societate
Coadiutorem, non Sacerdotem velle
degere in humilitate profundâ. Sed
iussus est sacris iniciari, & Domicilijs
gubernandis praefectus. Præter multa
alia, quæ mirè cognouit antequam
euenirent, etiam quadriennem paruum
Societati nomen daturum ex vero
prædixit. Puellis in sacro Cœnobio
constantiam non tenentibus, magnas
ærumnas minatus est. Earum vna nec
ad matrimonium ad quod aspirabat,
C peruenit

9. Ian.
Hispanus.
Grana-
tx. 1:79.
Humilitas.